

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

er væk, er der ingen mulighed for at bygge den op igen. Jeg har altså stadig den opfattelse, at det må være på hovedruterne, trafikken skal føres igennem, både med gods og personer, og at det øvrige, enten man vil det eller ej, vil gå over til vejene, og min henstilling var givet ud fra en virkelig interesse for, at forretningen statsbanerne kunne komme til at magte opgaverne i fremtiden, hvor den trafikmæssige udvikling jo vil gå meget, meget hurtigt.

Må jeg blot sige med hensyn til privatbanerne, at de er jo efterhånden blevet et kommunalt problem; kommunerne bestemmer selv, hvor længe de vil have privatbanerne til at køre, eller hvornår de vil have det ærede medlem hr. Horn til at likvidere dem.

Sønderup: Jeg vil gerne benytte den lejlighed, som behandlingen af det foreliggende lovforslag giver, til at spørge den højtærede minister, hvorfor Jylland så ofte skal behandles stedmoderligt, hvad jernbanemateriellet angår. Vi havde i sin tid et gammelt mundheld, der gik ud på, at i Fredericia mødtes de ældre præster og de ældre jernbanevogne, men i modsat retning, altså de ældre præster er på vej til et lidt bedre embede, og de ældre jernbanevogne var på vej over til os stakkels jyder.

Hvis vi tager et par banestrækninger i Jylland, som jeg har en del kendskab til, f. eks. Vejle-Struer og Århus-Skanderborg-Skjern, så har de to banestrækninger mange passagerer at befordre, men det materiel, man stiller til rådighed for denne personbefordring, er mange gange under al kritik, og ligeledes den behandling, banelegemet er genstand for, i sammenligning med, hvad tilfældet er andre steder. Jeg finder, at vi, hvad disse forhold angår, får en dårligere behandling i Jylland, end tilfældet er for øernes vedkommende. Det synes jeg ingen rimelighed eller mening der er i, og derfor benytter jeg som sagt lejligheden til at bede den højtærede minister om at tage dette forhold op til undersøgelse og også gøre en indsats for at råde bod på det, så vi kan få rimeligere trafikforhold også i Jylland.

Carsten Raft: Den højtærede minister kom med et hjertesuk i forbindelse med

lovforslaget om Københavns trafikråd. Jeg havde nu på fornemmelsen, at det var regeringen selv, der tog det tilbage. Vi sad og arbejdede så hyggeligt med lovforslaget i udvalget, men pludselig var det altså væk. Man havde åbenbart lært det så godt at kende, at man havde forstået, at det skulle man ikke køre videre med. Princippet var, at vi i omegnskommunerne skulle tage Københavns sporvejes underskud og NESAs underskud. Hvorfor skal vi ude i omegnskommunerne altid betale underskud? Jeg har ikke bedt om de tal, jeg kender dem særdeles godt, har fået opgivet det pågældende arbejde, som det drejer sig om. Jeg har i den henseende ganske holdt mig til den højtærede ministers egen udtalelse til kommunalfolk; den er så god og så klar og så ægte. Jeg efterlyste bare, hvorfor det, når der skal betales underskud, altid skal være efter et helt andet forhold end efter den nytte, vi har af de pågældende trafikmidler. Det er en meget lille del af underskuddet, vi er årsag til, og en meget stor del af det, vi skal betale. Det er det misforhold, jeg påtaler.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg beklager, at det ærede medlem hr. Holmberg ikke var tilfreds med, at jeg ville udvide undersøgelserne. Jeg forstod, det ærede medlem havde den opfattelse, at den øvrige trafik her i landet klarer sig udmærket. Jeg vil henstille til det ærede medlem at tale lidt med vognmandsforeningerne her i Danmark om det problem, så tror jeg, han vil få en anden opfattelse, end at man klarer sig godt. Så vidt jeg ved, er det langt fra tilfældet. Og hvis det ærede medlem også undersøgte andre former for trafik herhjemme på privat hånd, kunne det være, at han fik samme oplysninger, som jeg har fået, nemlig at det er mindre godt, at der kører mange vognmænd, som der faktisk ikke er brug for her i landet. Sagen er den, at enhver kan etablere sig i dette land; man kan få en vogn på meget lempelige vilkår, men når man skal svare sine afdrag, så kniber det snart med at skaffe pengene, og så ved man godt, hvordan det går med at køre.

Det ærede medlem sagde, at taksterne på Grenå-Hundested, når man tog sejltiden i betragtning, er forholdsvis billigere. Ja, det